

ЗАКОН за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (Загл. изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г.)

Обн., ДВ, бр. 34 от 6.04.2001 г., в сила от 7.10.2001 г., изм., бр. 112 от 29.12.2001 г., в сила от 5.02.2002 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., бр. 34 от 25.04.2006 г., в сила от 1.01.2008 г. (*) - изм., бр. 80 от 3.10.2006 г., в сила от 3.10.2006 г., бр. 38 от 11.05.2007 г., (*) бр. 53 от 30.06.2007 г., в сила от 30.06.2007 г., изм. и доп., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 1.07.2011 г., доп., бр. 101 от 20.12.2016 г., в сила от 1.01.2020 г. (*), изм. и доп., бр. 85 от 24.10.2017 г., изм., бр. 97 от 5.12.2017 г., бр. 14 от 13.02.2018 г., (*) изм., бр. 1 от 3.01.2019 г., в сила от 31.12.2018 г., бр. 58 от 23.07.2019 г., в сила от 1.10.2020 г.

Сборник закони - АПИС, кн. 5/2001 г., стр. 239

Библиотека закони - АПИС, т. 12, р. 1, № 15

(*) (Бел. ред. - относно влизането в сила на измененията на Закона за електронния документ и електронния подпис с ДВ, бр. 34 от 25.04.2006 г., виж § 56 от преходните и заключителните разпоредби на ЗТР)

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Приложно поле

Чл. 1. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Този закон урежда електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(2) Този закон не се прилага:

1. относно сделки, за които законът изисква квалифицирана писмена форма;
2. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) когато държането на документа или на екземпляр от него има правно значение.

Глава втора ЕЛЕКТРОННО ИЗЯВЛЕНИЕ И ЕЛЕКТРОНЕН ДОКУМЕНТ (Загл. изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.)

Електронно изявление

Чл. 2. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Електронно изявление е словесно изявление, представено в цифрова форма чрез общоприет стандарт за преобразуване, разчитане и представяне на информацията.

(2) Електронното изявление може да съдържа и несловесна информация.

Електронен документ

Чл. 3. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните

услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014".

(2) (Доп. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление.

Автор и титуляр на електронното изявление

Чл. 4. Автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление.

Адресат на електронното изявление

Чл. 5. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма.

Посредник при електронното изявление

Чл. 6. (1) (Доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) Посредник при електронното изявление е лице, което по възлагане от титуляря, автора или адресата изпраща, получава, записва или съхранява електронно изявление или извършва други услуги, свързани с него.

(2) Посредникът при електронното изявление е длъжен да:

1. разполага с техническо и технологично оборудване, което да осигурява надеждност на използваните системи;
2. поддържа персонал, притежаващ необходимите експертни знания, опит и квалификация;
3. осигурява условия за точно определяне на времето и източника на предаваните електронни изявления;
4. използва надеждни системи за съхраняване на информацията по т. 3;
5. (изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) съхранява информацията по т. 3 в срок от една година.

(3) Посредникът при електронното изявление отговаря за причинените вреди от неизпълнение на задълженията му по ал. 2.

Грешка при предаване на електронно изявление

Чл. 7. Титулярят носи риска от грешки при предаване на електронно изявление, освен ако адресатът не е положил дължимата грижа.

Потвърждаване на получаването на електронното изявление

(Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.)

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) Потвърждаване на получаването на електронно изявление не е необходимо, за да се смята, че е получено от адресата, освен ако страните са уговорили друго. Ако страните са уговорили, че се изисква потвърждаване на получаването и не е посочен срок за това, потвърждаването трябва да бъде извършено в разумен срок.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.).

(3) Потвърждаването на получаването не удостоверява съдържанието на електронното изявление.

Време на изпращане на електронното изявление

Чл. 9. Електронното изявление е изпратено с постъпването му в информационна система, която не е под контрола на автора.

Време на получаване на електронното изявление

Чл. 10. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) (1) Електронното изявление е получено с постъпването му в посочената от адресата информационна система. Ако адресатът не е посочил конкретна информационна система, изявлението е получено с постъпването му в която и да е информационна система на адресата, а ако адресатът няма информационна система - с изтеглянето му от адресата от информационната система, в която изявлението е постъпило.

(2) Ако е уговорено потвърждаване, електронното изявление е получено с изпращането на потвърждаване от адресата за получаването му.

Време на узнаване на електронното изявление

Чл. 11. Смята се, че адресатът на електронното изявление е узнал съдържанието му в разумен срок след неговото получаване.

Място на изпращане и получаване на електронното изявление

Чл. 12. (1) Електронното изявление се смята изпратено в мястото на дейност на неговия титуляр.

(2) Електронното изявление се смята получено в мястото на дейност на неговия адресат.

(3) Ако титулярят или адресатът на изявлението има повече от едно място на дейност, за място на дейност се смята това, което е в най-тесна връзка с изявлението и неговото изпълнение, като се държи сметка за обстоятелствата, които са били известни на титуляря и на адресата или са били взети предвид от тях по всяко време преди или при извършване на изявлението.

(4) Ако титулярят или адресатът няма място на дейност, взема се предвид неговото постоянно местопребиваване.

Електронен подпис

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) (1) Електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(2) Усъвършенстван електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 11 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(3) Квалифициран електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(4) Правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните.

Чл. 14. (Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.).

Чл. 15. (Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.).

Глава трета

ЕЛЕКТРОННИ УДОСТОВЕРИТЕЛНИ УСЛУГИ

**(Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.,
бр. 85 от 2017 г.)**

Раздел I

Общи положения

Определение

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.)
Електронни удостоверителни услуги са удостоверителните услуги по смисъла на чл. 3, т. 16 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

Устройства за създаване на квалифициран електронен подпис и устройства за създаване на квалифициран електронен печат

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) (1)
Съответствието на устройствата за създаване на квалифициран електронен подпис и на устройствата за създаване на квалифициран електронен печат с изискванията на Приложение II от Регламент (ЕС) № 910/2014 се удостоверява от лица, акредитирани от Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" или от други организации по чл. 30, параграф 1 от същия регламент.

(2) Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" води публичен регистър на акредитираните от нея лица и публикува на официалната си интернет страница списък на сертифицираните от тях устройства за създаване на квалифициран електронен подпис и на устройства за създаване на квалифициран електронен печат.

(3) Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" уведомява Европейската комисия за обстоятелствата по чл. 30, параграф 2 и чл. 31, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(4) Акредитацията на лицата по ал. 1 се извършва от Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" в съответствие с изискванията на делегираните актове, приети от Европейската комисия по чл. 30, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(5) Сертифицирането на устройствата се извършва при условията, определени в чл. 30, параграф 3 и чл. 39, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

Тайна на данните при удостоверителните услуги

Чл. 18. (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., нов, бр. 85 от 2017 г.)
Лице, различно от титуляря, съответно създателя, няма право на достъп до:

1. данните за създаване на електронния подпис, електронния печат и електронния времеви печат;

2. данните за автентичност на уебсайт, и

3. данните, свързани с електронна препоръчана поща.

Оспорване

Чл. 18а. (Нов – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) (1) Лицето, посочено като титуляр на електронен подпис, създател на електронен печат и изпращач на данни при електронна препоръчана поща, не може да оспори авторството, титулярството, създаването и изпращането спрямо адресата/получателя, когато създаденият от лицето електронен документ е:

1. отправен чрез информационна система, предназначена да работи в автоматичен режим, или

2. създаден от лице, на което е предоставен достъп до начина на идентифициране.

(2) Алинея 1, т. 2 не се прилага от деня, в който адресатът получи уведомление, че електронният документ не изхожда от автора, съответно от титуляря.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато адресатът на изявлението не е положил дължимата грижа.

Раздел II

Доставчици на удостоверителни услуги

Дейност на доставчиците на удостоверителни услуги

Чл. 19. (1) (Доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм., бр. 85 от 2017 г.)
Доставчик на удостоверителни услуги е лице по смисъла на чл. 3, т. 19 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

(3) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., доп., бр. 85 от 2017 г.)
Доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги по смисъла на чл. 3, т. 20 от Регламент (ЕС) № 910/2014 е лице, осъществяващо публични функции.

Чл. 20. (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.).

Изисквания към дейността на доставчиците на удостоверителни услуги

Чл. 21. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм., бр. 85 от 2017 г.) (1) Доставчиците на удостоверителни услуги изпълняват изискванията за сигурност по чл. 19 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(2) Доставчиците на квалифицирани удостоверителни услуги изпълняват и изискванията по чл. 24 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(3) Доставчиците на квалифицирани удостоверителни услуги съхраняват информацията по чл. 24, параграф 2, буква "з" от Регламент (ЕС) № 910/2014 за срок 10 години, включително и след преустановяване на дейността.

(4) Доставчиците на удостоверителни услуги не могат да използват събираната и съхраняваната информация за цели, различни от тези, свързани с дейността им.

(5) Размерът на финансовите средства, поддържани от доставчиците на квалифицирани удостоверителни услуги и/или на застраховката за покриване на вредите от неизпълнение на задълженията им в съответствие с чл. 24, параграф 2, буква "в" от Регламент (ЕС) № 910/2014, се определят с наредба на Министерския съвет по предложение на Комисията за регулиране на съобщенията.

Чл. 22. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011, отм., бр. 85 от 2017 г.).

Отношения с титуляря

Чл. 23. (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Отношенията между доставчика на удостоверителни услуги и титуляря се уреждат с договор.

Прекратяване на дейността на доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги

Чл. 23а. (Нов – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Прекратяването на дейността на доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги се определя с наредбата по чл. 21, ал. 5.

Раздел III

Квалифицирани удостоверения

(Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.)

Чл. 24. (Изм. - ДВ, бр. 34 от 2006 г., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Издаване на удостоверение

Чл. 25. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) Доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги издава квалифицирано удостоверение по искане на титуляря съгласно изискванията на чл. 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.).

(5) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) Доставчикът на удостоверителни услуги издава незабавно удостоверението посредством публикуването му в регистъра на удостоверенията.

(6) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм., бр. 85 от 2017 г.) Титулярят на издаденото удостоверение в тридневен срок от публикуването му в регистъра може да направи възражение по неговото съдържание, ако са налице грешки или непълноти.

(7) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В случай че е направено възражение по ал. 6, грешките или непълнотите се отстраняват незабавно от доставчика чрез издаване на ново удостоверение, без заплащане на възнаграждение, освен в случаите, когато грешките и непълнотите се дължат на предоставяне на неверни данни.

(8) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Съдържанието на удостоверението се смята за прието, ако не е направено възражение по ал. 6.

Уведомяване за промени

Чл. 25а. (Нов – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) (1) Титулярят на издаденото удостоверение е длъжен да уведомява незабавно доставчика на удостоверителни услуги за настъпили промени в обстоятелствата, посочени в удостоверението.

(2) Промените в обстоятелствата, посочени в удостоверението, не могат да бъдат противопоставени на трети добросъвестни лица.

Спиране и възобновяване на действието на удостоверението

Чл. 26. (1) Освен ако е уговорено друго, доставчикът на удостоверителни услуги има право да спре действието на издадено от него удостоверение за необходимия според обстоятелствата срок, но за не повече от 48 часа, ако съществува основателно съмнение, че действието на удостоверението следва да бъде прекратено.

(2) Освен ако е уговорено друго, доставчикът на удостоверителни услуги е длъжен да спре действието на издадено от него удостоверение за необходимия според обстоятелствата срок, но за не повече от 48 часа:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм., бр. 85 от 2017 г.) по искане на титуляря, без да е длъжен да се увери в самоличността или в представителната власт;

2. по искане на лице, за което според обстоятелствата е видно, че може да знае за нарушения на сигурността на частния ключ, като представител, съдружник, служител, член на семейството и др.;

3. по искане на Комисията за регулиране на съобщенията.

(3) При непосредствена опасност за интересите на трети лица или при наличие на достатъчно данни за нарушение на закона председателят на Комисията за регулиране на съобщенията може да задължи съответния доставчик на удостоверителни услуги да спре действието на удостоверението за необходимия според обстоятелствата срок, но за не повече от 48 часа.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) Доставчикът на удостоверителни услуги незабавно уведомява титуляря за спирането на действието на удостоверението.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) Спирането на действието на удостоверението се извършва чрез временното му вписване в списъка на прекратените удостоверения.

(6) Действието на удостоверението се възобновява:

1. с изтичането на срока на спиране;

2. (доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм., бр. 85 от 2017 г.) от доставчика на удостоверителни услуги - при отпадане на основанията за спиране или по искане на титуляря, след като доставчикът на удостоверителни услуги, съответно Комисията за регулиране на съобщенията, се е уверил/а, че той е узнал причината за спирането, както и че искането за възобновяване е направено вследствие на узнаването.

(7) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., доп., бр. 85 от 2017 г.) Възобновяването на действието на удостоверението не заличава правните последици на спирането.

Прекратяване действието на удостоверението

Чл. 27. (1) Действието на удостоверението се прекратява:

1. с изтичането на срока;

2. при смърт или поставяне под запрещение на физическото лице - доставчик на удостоверителни услуги;

3. при прекратяване на юридическото лице на доставчика на удостоверителни услуги без прехвърляне на дейността на друг доставчик на удостоверителни услуги;

4. (нова - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) при смърт или поставяне под запрещение на титуляря;

5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) при прекратяване на юридическото лице на титуляря;

6. (нова - ДВ, бр. 85 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 14 от 2018 г., отм., бр. 58 от 2019 г., в сила от 1.10.2020 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) Доставчикът на удостоверителни услуги е длъжен да прекрати действието на удостоверението по искане на титуляря след като се увери в самоличността му.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., доп., бр. 101 от 2016 г.,

в сила от 1.01.2020 г. (*), изм., бр. 85 от 2017 г., бр. 97 от 2017 г., (*) изм., бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г.) Доставчикът прекратява действието на удостоверението, когато установи, че то е издадено въз основа на неверни данни.

(4) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Регистър на удостоверенията

Чл. 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм. и доп., бр. 85 от 2017 г.) Доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги води електронен регистър (база данни), в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) Доставчикът на удостоверителни услуги не може да ограничава достъпа до регистъра освен по искане на титуляря и само по отношение на неговото удостоверение.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

(4) (Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.).

Раздел IV

Отговорност

Отговорност

Чл. 29. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм., бр. 85 от 2017 г.) Доставчикът на удостоверителни услуги носи отговорност съгласно чл. 13 от Регламент (ЕС) № 910/2014 за щети, нанесени умишлено или поради небрежност на физическо или юридическо лице поради неизпълнение на задълженията си.

Чл. 30. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Отговорност на титуляря към доставчика на удостоверителни услуги

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) Титулярят отговаря спрямо доставчика на удостоверителни услуги, ако е предоставил неверни данни, съответно е премълчал данни, имащи отношение към съдържанието или към издаването на удостоверението.

Раздел V

Надзор

(Загл. изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.)

Правомощия на Комисията за регулиране на съобщенията

Чл. 32. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) Комисията за регулиране на съобщенията е национален надзорен орган, осъществяващ правомощията по Регламент (ЕС) № 910/2014 и този закон.

(2) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Комисията за регулиране на съобщенията предоставя квалифициран статут на доставчиците на удостоверителни услуги при условията по чл. 20 и 21 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В изпълнение на своите функции Комисията за регулиране на съобщенията има право:

1. на свободен достъп в подлежащите на контрол обекти;
2. да проверява документите за квалификация на служителите на доставчици на удостоверителни услуги;

3. да изисква сведения и документи, свързани с осъществяването на контрола;

4. (изм. и доп. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да определя лица - органи по оценяване на съответствието по чл. 33, които да извършват проверка за спазване от доставчиците на квалифицирани удостоверителни услуги и на изискванията по чл. 21, ал. 1 и 2;

5. (нова – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да получи от доставчиците на удостоверителни услуги информацията, необходима за изпълнение на правомощията ѝ.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Комисията за регулиране на съобщенията създава, поддържа и публикува доверителни списъци на лицата, предоставящи удостоверителни услуги и квалифицирани удостоверителни услуги, съгласно чл. 22 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Комисията за регулиране на съобщенията може да участва в провеждането на съвместни разследвания по чл. 18, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

Спиране на дейността по издаването на удостоверения

(Загл. изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г.)

Чл. 32а. (Нов - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Комисията за регулиране на съобщенията може с решение да спира осъществяването на дейността на доставчик на удостоверителни услуги по издаването на удостоверения при нарушение на закона до отстраняване на нарушенията.

(2) Обжалването на решението по ал. 1 не спира неговото изпълнение.

Глава четвърта

АКРЕДИТАЦИЯ И КОНТРОЛ НА ОРГАНИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

**(Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.,
бр. 85 от 2017 г.)**

Органи за оценяване на съответствието

Чл. 33. (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., нов, бр. 85 от 2017 г.) Оценяването на съответствието на дейността на доставчиците на квалифицирани електронни удостоверителни услуги с изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 се извършва от акредитирани органи по оценяване на съответствието.

Акредитираща институция

Чл. 34. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) (1) Акредитацията по чл. 33 се извършва от Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" при условията и по реда на Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието, съответно – от национален орган за акредитация, който е преминал успешно партньорска оценка съгласно Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ, L 218/30 от 13 август 2008 г.), или от международна организация по акредитация съгласно договорни задължения за признаване между тази организация и органа, признат съгласно чл. 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008, на държава – членка на Европейския съюз, или на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

(2) Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" издава сертификат за акредитация на акредитираните от нея органи за оценка на съответствието.

(3) Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" вписва акредитираните от нея органи за оценка на съответствието в регистъра по чл. 17, ал. 1 от Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието.

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., бр. 34 от 2006 г., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Чл. 37. (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.).

Чл. 37а. (Нов - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Чл. 39. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Чл. 40. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Глава пета

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЕЛЕКТРОННИЯ ДОКУМЕНТ И НА КВАЛИФИЦИРАНИЯ ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС ОТ ДЪРЖАВАТА И ОБЩИНИТЕ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.)

Чл. 41. (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.).

Съхраняване на електронни документи

Чл. 42. Държавните органи и органите на местното самоуправление са длъжни да съхраняват електронните документи в нормативно установените срокове за съхраняване на документи.

Глава шеста

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Задължения за защита на личните данни

Чл. 43. (1) Защитата на личните данни, събирани от доставчиците на удостоверителни услуги за нуждите на извършваната от тях дейност, и защитата на водените регистри се уреждат със закон.

(2) Режимът по ал. 1 се прилага и по отношение на личните данни, известни на Комисията за регулиране на съобщенията, която при изпълнение на задълженията си наблюдава дейността на доставчиците на удостоверителни услуги.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.) Доставчиците на удостоверителни услуги събират лични данни за титуляря само доколкото са необходими за издаването и поддържането на удостоверенията.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) Лични данни могат да се събират само лично от лицето, за което се отнасят, или с неговото изрично съгласие.

(5) Събраните данни не могат да се използват за цели, различни от посочените в ал.

3, освен с изричното съгласие на лицето, за което се отнасят, или ако това е позволено със закон.

Глава седма
(Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.)
ПРИЗНАВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЯ, ИЗДАДЕНИ ОТ
ДОСТАВЧИЦИ
НА УДОСТОВЕРИТЕЛНИ УСЛУГИ, УСТАНОВЕНИ В
ДРУГИ ДЪРЖАВИ

Чл. 44. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

Глава осма
АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Наказания

Чл. 45. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 85 от 2017 г.)
Наказва се с глоба от 1000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление:

1. който извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 21, ал. 3 и 4, чл. 26, ал. 2, 3, 4, 5 и 6, чл. 27, ал. 2 и 3, чл. 28, ал. 1 и 2 и чл. 29;

2. който извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 15, чл. 19, параграфи 1 и 2, чл. 20, параграф 1, чл. 21, параграфи 1 и 3, чл. 23, параграфи 1 и 2, чл. 24, параграфи 1 – 4, чл. 33, параграф 1, чл. 34, параграф 1, чл. 40 и чл. 44, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014;

3. доставчик на удостоверителни услуги, който доставя удостоверителна услуга, която не отговаря на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014;

4. който извърши нарушение на Регламент (ЕС) № 910/2014, на този закон или на издадените въз основа на тях актове, за което не е предвидено друго наказание.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) В случаите по ал. 1 на юридическото лице или на едноличния търговец се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 100 000 лв.

Установяване на нарушенията, съставяне на актове и издаване на наказателни постановления

Чл. 46. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Актовете за констатираните нарушения се съставят от лица, оправомощени от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, а наказателните постановления се издават от него или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) При констатиране на нарушенията съставителите на актове могат да изземват и задържат веществените доказателства, свързани с установяване на нарушенията, по реда на чл. 41 от Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на

наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Квалифицирана писмена форма" е форма за действителност или доказване на изявлението, при която законът предвижда допълнителни изисквания към писмената форма, като нотариална заверка на подписа, нотариален акт, саморъчно изписване на изявлението, участие на свидетели или длъжностни лица при извършване на изявлението и др.

2. (Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.).
3. (Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.).
4. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).
5. (Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.).
6. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).
7. (Отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.).
8. (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).
9. (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).
10. (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).
11. (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., отм., бр. 85 от 2017 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. В Закона за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 26 от 1999 г., бр. 10 и 64 от 2000 г.) в чл. 22 се създава ал. 4:

"(4) Държавната комисия по далекосъобщения регистрира и контролира дейността по предоставяне на удостоверителни услуги, свързани с електронния подпис, по ред, определен със закон."

§ 3. Този закон влиза в сила 6 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

§ 4. Министерският съвет подготвя наредбите, предвидени в този закон, в срок 5 месеца от обнародването му и ги приема в едномесечен срок след влизане на закона в сила.

§ 5. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет и на Държавната комисия по далекосъобщения.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за далекосъобщенията
(ДВ, бр. 112 от 2001 г., в сила от 5.02.2002 г.)

.....
§ 78. (1) В Закона за електронния документ и електронния подпис (ДВ, бр. 34 от 2001 г.) навсякъде думите "Държавната комисия по далекосъобщения" се заменят с "Комисията за регулиране на съобщенията".

.....
(*)ЗАКОН за изменение на Закона за търговския регистър
(ДВ, бр. 80 от 2006 г., в сила от 3.10.2006 г.)

§ 1. В § 56 от преходните и заключителните разпоредби думите "1 октомври 2006 г." се заменят с "1 юли 2007 г.".

.....
(*)ЗАКОН за изменение на Закона за търговския регистър
(ДВ, бр. 53 от 2007 г., в сила от 30.06.2007 г.)

§ 1. В § 56 от преходните и заключителните разпоредби думите "1 юли 2007 г." се заменят с "1 януари 2008 г."

.....
ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона
за електронния документ и електронния подпис
(ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.)

.....
Допълнителна разпоредба

§ 40. Този закон въвежда изискванията на Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 41. (1) Регистрираните от Комисията за регулиране на съобщенията доставчици на удостоверителни услуги се смятат за акредитирани по смисъла на този закон.

(2) Комисията за регулиране на съобщенията вписва в регистъра по чл. 38, ал. 1 служебно съответните обстоятелства, свързани с акредитацията на регистрираните до влизането в сила на този закон доставчици на удостоверителни услуги.

§ 42. Всички удостоверения за усъвършенстван и универсален електронен подпис, издадени до влизането в сила на този закон, се приравняват на удостоверения за квалифициран електронен подпис.

.....
§ 52. Комисията за регулиране на съобщенията приема наредбата по чл. 38, ал. 4 в срок до 1 март 2011 г.

§ 53. Подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона се привеждат в съответствие с изискванията на този закон в срок до 1 юли 2011 г.

§ 54. Законът влиза в сила от 1 юли 2011 г. с изключение на разпоредбата на § 31 относно чл. 38, ал. 4, която влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи
(ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 1.01.2020 г. - изм., бр. 97 от 2017 г.,
бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г.)

.....
§ 17. В Закона за електронния документ и електронния подпис (обн., ДВ, бр. 34 от 2001 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г., бр. 38 и 53 от 2007 г. и бр. 100 от 2010 г.) в чл. 27, ал. 3 се създава т. 5:

.....
(*) § 21. (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., бр. 1 от 2019 г., в сила от 31.12.2018 г.) Законът влиза в сила от 1 януари 2020 г., с изключение на § 12, 13, 16, 19 и 20, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона
за електронния документ и електронния подпис
(ДВ, бр. 85 от 2017 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 39. Този закон предвижда мерки по прилагането на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО.

Заклучителни разпоредби

§ 40. Министерският съвет в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон приема наредбата по чл. 21, ал. 5.

§ 41. Органите на изпълнителната власт и органите на местното самоуправление в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон привеждат издадените от тях подзаконовни нормативни актове в съответствие с него.

.....
§ 80. Параграф 22, т. 1 относно чл. 27, ал. 1, т. 6 влиза в сила от 1 януари 2018 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи
(ДВ, бр. 58 от 2019 г.)

.....
§ 30. Параграфи 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 16, 19, 21, 25 и [26](#) влизат в сила от 1 октомври 2020 г.